

איזה כיף!!! עוד כמה ימים מתחיל החפש הגדול. מעל המטה שלי יש לוח ענק של "ספירת הגמר" וכל ערב אני מסמן בו שעבר עוד יום. אני כבר לא יכול לחכות עוד...

אני שמח לראות שאתה מתרגש כל כך לקראתו.

תגיד, הרב, מתי לדעתך צריך ללכת לישון 😴 בחפש? הרי לי על זה וכו' עם אמא. נכון שאפשר מתי שרוצים? הרי לא צריך לקום לבית הספר.

זה נכון שלא חייבים לקום בשבע כדי להגיע בשמונה לשעור הראשון, אבל גם בחפש כדאי לישון בשעה סבירה ולקום בבקר ולא בצהרים. בריא יותר לישון בלילה ולהיות ערים ביום, וכך גם מנצלים את החפש טוב יותר.

ומה עושים כשקמים? מרב שיש דברים שאני רוצה אני לא יודע כמה להתחיל 😊

אחרי שנטלת ידיים, צחצחת שנים והתלבשת - תתחיל, כמובן, בתפלה לה'. הקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא לא תלוי בבית הספר ובכך שהמורה תארגן תפלה בשעור הראשון. הוא תלוי רק בנו.

כדאי גם להוסיף כמה דקות של למוד תורה ביום - פרשת שבוע, משנה, תנ"ך, מה שתבחר. גם אם אין מבחן על זה - כל דקה של למוד תורה שווה המון, ובחפש עוד יותר מאשר בתקופת הלמודים.

אין לי בעיה ללמוד כל יום אפילו חצי שעה, אם רק מבטיחים לי שאין שעורי בית ומבחנים. אבל אתה יודע, הרב, מה אני הכי אוהב?

לשחק כדורגל?

חה... חה... חה... אני אוהב לצפות בכדורגל. יש לי משחק מעלה של כדורגל במחשב. זה נראה ממש כמו אמתי. אני גם אוהב סתם לגלש באינטרנט אני יכול לעשות את זה שעות.

אם ההורים מרשים לך אפשר לצפות, אבל חשוב לא להגזים. יש קסם במסכים: ילד מתישב מולם לדקה, ובלי להרגיש עוברת שעה. מפר לך?

ברור. תמיד יש אצלנו וכוּחִים על זה. אמא אומרת לי: "דביר, אתה כבר שעתים מול המסך", ואני אומר: "מה שעתים?! אני רק עשר דקות".

אז בדיוק כדי לחסוך את הוּכּוּחִים האלו, התקנו במחשב שלנו תוכנת "פסק זמן". לכל ילד קבענו זמן מסים לגלישה ביום. ברגע שהזמן מסתיים, התוכנה סוגרת בעצמה את המחשב.

חוץ מזה אם משתמשים באינטרנט, חייבים שתהיה במחשב תוכנת סנון טובה כדי להגן מתכנים שליליים.

והכי חשוב, דביר: לא כדאי לרבוץ כל היום בבית. צא החוצה, פגש חברים, רכב על אופנים, שחק בכדור, רוי, קפץ, לך לים, צא לטיול. אל תתקע במקום אחד. מה עוד אתה רוצה לעשות בחפץ, דביר?

כל הכיף בחפץ הוא שלא צריך לעשות שום דבר. אין למוזים, אין שעור
בית, אין עבודות, אין מבחנים...

תראה, זה נכון שבחפץ לא הולכים לבית הספר, אבל השאלה היא מה עושים במקום. חפץ אמתי הוא לא כזה שלא עושים בו כלום, אלא כזה שעושים בו המון. אני מאחל לך שבסיום החפץ, כשתחזור ללמודים, תוכל לספר על הרבה דברים מיוחדים שעשית בחפץ ולא רק שקממת כל יום מאחר וסתם העברת את הזמן. ובשביל זה צריך לתכנן.

מה זאת אומרת "לתכנן"? איך בדיוק
עושים את זה? 🤔

בשני שלבים:

השלב הראשון הוא ליצר רשימת רעיונות של דברים שאתה רוצה לעשות בחפץ (חוץ מלשבת מול המסך...). כדאי להעזר באבא או באמא כדי לחשב על רעיונות.

תוכל להראות את הרשימה לחבר ולבקש לראות את שלו, וכך תקבלו זה מזה רעיונות בשביל להוסיף לרשימה שלכם.

איך אתם מרגישים
לקראת החפץ?
מה אתם מתכננים?
מה יעזר שהחפץ שלכם
יהיה מצלח?

השלב השני הוא ליצר "לוח חפשי", שבו תרשם את התוכניות שלך לקיץ. תכניס שם גם את הדברים שכל המשפחה עושה יחד (טיול, בקור אצל סבא וסבתא וכדומה), וגם את הדברים המיוחדים לך (קייטנה, מפגש עם חברים, פעילות בסניף ועוד). בכל פעם שיהיה לך משעמם, תוכל להציץ ברשימת הרעיונות ובלוח, ולגלות מה עוד אפשר לעשות ומה מתכנן לך השבוע.

בדיקו אתמול, בשעור של המורה אביטל, הכנו דבר כזה: ציירו לוח עם משבצות לפי התאריכים של החפשי. עכשו אני רק צריך למלא אותו.

מצין. קדימה!

הרב, יש משהו שאני כבר הרבה זמן רוצה לעשות, ואני מקוה שבחפשי תהיה לי הזדמנות: לנגן!

מקסים. באיזה כלי?

אני מתלבט בין חלילית למפוחית. מה לדעתך כדאי? 😊 אתה מנגן על איזשהו כלי?

אני מנגן על אורגן וגיטרה, אבל שני הכלים שהצעת מעלים, והחפשי הוא זמן נהדר ללמוד דברים חדשים. אולי ההורים יסכימו לרשם אותך לחוג או לשעור פרטי שבו תוכל ללמוד לנגן.

ודבר אחרון, דביר: התורה אומרת - "ונשמרתם לנפשותיכם". חשוב מאוד לשמור על עצמנו. הרבה תאונות ואסונות קרו בחפשי. צריך להזהר לא לעשות דברים מסכנים, לשים לב כשחוצים כביש ולא ללכת עם אנשים זרים. אני מאחל לך שהחפשי יעבר בשמחה ובטוב, ושתחזור ללמודים רענן ומלא בכוחות.

אם החפֿשׁ הגדול (או החפֿשׁ של חֲנֻכָּה, של סָכוּת או של פֿסַח) מִתְקָרֵב, הִכִּינוּ לַיּוֹם הַפֶּשׁ וּרְשִׁימַת רַעֲיוֹנוֹת. קִשְׁטוּ אוֹתוֹ וְתָלוּ בְּחֹדֶר שְׁלָכֶם לִיד הַמֶּטָּה.

לַצִּפִּיהַ בְּרִשְׁמִימָה שֶׁל כְּמֵאֲתַיִם רַעֲיוֹנוֹת שְׂאֵפֶשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁמְשַׁעֲמֵם בְּחֶפֶשׁ וּבְכָל הַשָּׁנָה, כְּתִבוּ בְּאַתֵּר מְלֶה טוֹבָה "מָה לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁמְשַׁעֲמֵם", או סִרְקוּ אֶת הַבְּרֻקוֹד:

